

Sygn. akt IX U 954 /17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janina Kościelniak

Protokolant: Iwona Krakowczyk

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **B. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania **B. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29maja 2017r. Znak (...) - (...) (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza , iż ubezpieczony B. P. jako pracownik u płatnika składek (...) s.c. H. M. i J. L. (1)

w R. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1.12.2015r do 31.01.2016r,

Sędzia:

Sygn. akt IX U 954/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący B. P. jako pracownik u płatnika składek (...) S.C. M. L. (1) J. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 01.12.2015r. do 31.01.2016r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany poprzez objęcie go ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Wskazał, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony B. P. jest uprawniony do górniczej emerytury od dnia (...) Po nabyciu prawa do świadczenia ubezpieczony nie podejmował zatrudnienia, aż do czasu zawarcia umowy o pracę z (...) S.C. M. L. (1) J.. Firma ta zajmuje się transportem ciężarowym. Zatrudnia około dziesięciu kierowców oraz mechanika w wymiarze 1/2 etatu. Właścicielka firmy (...) jest bratanicą żony ubezpieczonego. O możliwości podjęcia zatrudnienia dowiedział się podczas spotkania rodzinnego w święto Wszystkich Świętych. Mąż zainteresowanej T. L. (1)

poszukiwał pracownika do pomocy przy obsłudze pieca CO, do wykonywania prac porządkowych na terenie bazy transportowej. Wcześniej te czynności wykonywał sam, jednak w tym okresie podupadł na zdrowiu i postanowił zatrudnić pracownika. T. L. (1)

zmarł we wrześniu 2016 roku. Ubezpieczony podjął zatrudnienie ponieważ planował ocieplenie domu oraz wymianę pieca CO. Strony zawarły umowę na okres trzech miesięcy. W ramach tej umowy ubezpieczony zajmował się obsługą pieca CO, służącego do ogrzewania pomieszczeń bazy, dokładał opał do pieca, wynosił popiół, zmiatał pomieszczenia socjalne i garaże, sprzątał obejście, przycinał tuje. Pracował cztery godziny dziennie pomiędzy godz.9.00, a 15.00. Wykonywał bieżące polecenia T. L. (2). W dniu 29.12.2015r. ubezpieczony źle się poczuł i udał się do szpitala, gdzie w trakcie badania kardiologicznego stwierdzono u niego migotanie komór. Po tym zdarzeniu ubezpieczony nadal pracował. W dniu 21.01.2016r. ubezpieczony przeszedł badania u specjalisty z zakresu kardiologii prof. K. W., który odradził mu kontynuowanie zatrudnienia. Ubezpieczony pracował do końca lutego 2016r., a następnie rozwiązano umowę za porozumieniem stron. Po dwóch miesiącach T. Ł. przyjął na miejsce ubezpieczonego innego pracownika. Od dnia 01.06.2017r. ubezpieczony ponownie podjął zatrudnienie, tym razem w firmie (...) jako pracownik ochrony mienia i pracę tę wykonuje w sklepach sieci (...) do chwili obecnej.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, zeznań zainteresowanej J. Ł., zeznań świadków T. P., M. L. (2), J. O., J. K. oraz ubezpieczonego (k.17-19, 30-32).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu B. P. ubezpieczeniom społecznym w tytułu zatrudnienia u J. L. (2), podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań ubezpieczonego, zainteresowanej oraz świadków, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący oraz zainteresowana szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Powołani w sprawie świadkowie potwierdzili, iż widywali ubezpieczonego podczas wykonywania pracy. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia